

Nr 566

Av herr **Wahrendorff m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 121, angående anslag för budgetåret 1959/60 till socialattachéer.

I propositionen nr 121 föreslås, att befattningar som socialattaché inrättas inom vår utrikesrepresentation. Under nästa budgetår skall enligt propositionen två socialattachéer anställas. En av dessa skall placeras vid beskickningen i Washington. Den andra befattningen avses för Europa, närmast med London eller Bonn som placeringsort. För budgetåret 1959/60 äskas för ändamålet ett förslagsanslag av 230 000 kronor.

Propositionen grundar sig på förslag, som framförts av Landsorganisationen i Sverige och Svenska arbetsgivareföreningen i gemensam skrivelse till Kungl. Maj:t. Enligt organisationerna borde arbetsmarknadsattachébefattningar tillsättas i Frankrike, Förenta staterna, Storbritannien och Västtyskland med uppgift att i första hand bevaka för arbetsmarknadsorganisationerna väsentliga utvecklingstendenser och förhållanden i övrigt beträffande respektive länders arbetsmarknader. Såsom framgår av det anförda har Kungl. Maj:t tills vidare begränsat antalet befattningar till två men vidgat deras uppgifter till att som socialattachéer bevaka och avge rapporter om utvecklingen på hela det socialpolitiska området.

Det är givetvis av vikt att vi i vårt land kan få så god kännedom som möjligt om den arbetsmarknads- och socialpolitiska utvecklingen i andra länder. Såsom framgår av Landsorganisationens och Arbetsgivareföreningens framställning har arbetsmarknadsorganisationerna stort intresse härav. Det synes oss emellertid lämpligt, att bevakningen av arbetsmarknadsutvecklingen i första hand ombesörjes av organisationerna själva, som genom sina internationella kontakter bör ha goda möjligheter härtill. Statens behov av information på arbetsmarknadens och socialpolitikens verksamhetsområden kan, såsom framgår av propositionen, i huvudsak tillgodoses genom den ordinarie utlandsrepresentationen. Det förutsattes ju också i propositionen, att bevakningsuppgifterna i flertalet länder även i framtiden skall ankomma på utrikestjänstens ordinarie personal. Av vikt för kännedom om den arbetsmarknads- och socialpolitiska utvecklingen i olika länder synes oss vidare vara inte minst det arbete, som utföres av olika internationella organisationer, såsom FN:s ekonomiska och sociala råd, Europarådet, ILO, OEEC, WHO m. fl.

De i propositionen föreslagna socialattachébefattningarna synes oss icke böra inrättas, i varje fall icke i nuvarande läge. Det hårt ansträngda budgetläget nödvändiggör återhållsamhet i fråga om varje utvidgning av den stat-

liga verksamheten. Vidare bör det vara angeläget att avvakta utvecklingen i fråga om de ovan antydda möjligheterna, innan beslut fattas om någon utvidgning av den statliga verksamheten. Även om det i en framtid kan finnas önskvärt med ytterligare engagemang från statens sida, synes man icke utan särskild prövning kunna utgå från att detta bör få formen av särskilda attachébefattningar. Beskickningen i London har, såsom framgår av propositionen, avvisat tanken på särskilda attachéer och ansett, att det sannolikt skulle vara mera effektivt att organisera en dokumentationscentral eller upplysningstjänst i Stockholm, gärna gemensam för olika intresserade myndigheter och organisationer men organisatoriskt ansluten till exempelvis socialstyrelsen eller arbetsmarknadsstyrelsen.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag om anställande av socialattachéer inom utrikesrepresentationen och det härför äskade förslagsanslaget av 230 000 kronor.

Stockholm den 14 april 1959

Harry Wahrendorff

Jan-Ivan Nilsson

J. W. Pettersson

i Norregård

C. O. Carlsson

J. Onsjö

Fritz Börjesson
